

Arrest

nr. 193 565 van 12 oktober 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 juni 2017 houdende het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. VERKEYN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. COENE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 juni 2017 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod voor de duur van drie jaar. Deze beslissing wordt thans bestreden en is gemotiveerd als volgt:

"Aan de Heer:

Naam: J(...)

Voornaam: M(...)

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Nationaliteit: Polen (Rep.)

*wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,
voor het grondgebied van België.*

De beslissing tot verwijdering van 06.06.2017 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 44nonies van de Wet 15/12/1980:

x Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van 3 jaar:

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan gewone diefstal, feit waarvoor hij op 03.09.2014 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Leuven tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 maanden en van 4 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan gewone diefstal, feit waarvoor hij op 03.12.2014 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een meerderjarige, feit waarvoor hij op 23.04.2013 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Leuven tot een definitief geworden gevangenisstraf van 8 maanden.

Ingevolge de ernst van de door betrokkene gepleegde feiten (diefstal, aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een meerderjarige) concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekend een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij.

Betrokkene verklaart in zijn hoorplicht van 11.05.2017 een broer in België te hebben. Het begrip 'gezinsleven' in het voormeld artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen beroepen op artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 lid 1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM. De vreemdeling dient in zijn aanvraag ten aanzien van het bestuur en ten laatste voor deze tot zijn beslissing komt, aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole, het handhaven van de openbare orde, en de familiale en medische situatie van betrokkene, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt de verzoekende partij onder meer de schending op van artikel 44nonies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Zij citeert deze bepaling en betwist dat zij valt onder het toepassingsgebied ervan, nu zij niet het onderwerp uitmaakt van een beslissing waarbij hem een aanvraag tot verblijf als EU-burger werd geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten (art. 43 Vw.) en al evenmin van een beslissing waarbij een einde werd gesteld aan zijn rechtsgeldig verblijf als EU-onderdaan met bevel om het grondgebied te verlaten (art. 44bis Vw.). Het is enkel in deze gevallen dat een inreisverbod kan worden opgelegd op grond van artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet, hetgeen in casu niet het geval is, zodat de bestreden beslissing is genomen op een verkeerde rechtsgrond.

2. 2. De verwerende partij repliceert in de nota dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat op 6 juni 2017 ten aanzien van verzoeker een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering werd genomen, in toepassing van onder meer artikel 44bis van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde van de Staatssecretaris heeft dan ook geheel terecht, zulks in overeenstemming met artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet, beslist tot afgifte van een inreisverbod voor 3 jaar aan de verzoekende partij, zo betoogt zij.

2.3. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan de in de artikelen 43, § 1, eerste lid, 2°, en 44bis, bedoelde beslissingen koppelen aan een inreisverbod voor het grondgebied van het Rijk, waarvan de duur door hem wordt vastgesteld, rekening houdend met alle omstandigheden van elk geval.

De duur van het inreisverbod mag vijf jaar niet overschrijden, behalve indien de burger van de Unie of zijn familielid een ernstige bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid.”

Artikel 43, §1, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1.

De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst en het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden weigeren en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten :

]...]

2° om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

[...]”

Artikel 44bis van dezelfde wet bepaalt het volgende:

“§ 1.

Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

2.4. Kernvraag in deze casus is of de verzoekende partij al dan niet het voorwerp uitmaakt van een beslissing zoals gevisieerd in artikel 43, §1, eerste lid, 2° of artikel 44bis van de Vreemdelingenwet.

De verwerende partij stelt dan wel dat uit het administratief dossier blijkt dat dit onmiskenbaar het geval is, maar zij kan daarin niet worden bijgetreden. Nazicht van het administratief dossier leert immers dat het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 6 juni 2017, zich niet in het administratief dossier bevindt, waardoor de Raad haar wettigheidstoezicht niet kan uitoefenen nu niet kan worden nagegaan welke de juridische grondslagen waren van dit bevel om het

grondgebied te verlaten, in het bijzonder of het al dan niet werd genomen op grond van artikel 43, §1, eerste lid, 2° of artikel 44*bis* van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan niet nagaan of de verwerende partij wel een correcte toepassing heeft gemaakt van artikel 44*nonies* van de Vreemdelingenwet. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 juni 2017 houdende het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS